

mindst være det ærede Finantsudvalg bekendt, at der er truffet Foranstaltninger til Bevogtning af Landgrænsen imod Syd, idet man ned til Grænsen har dirigeret en Del af Garnisonsstyrken i Sylland. Hvad der derimod ikke kan ses af Bekendtgørelserne, er, at det i den senere Tid er lykkedes Indenrigsministeriet at faae den Indrømmelse af Soldvæsenet, at dettes Betjente nu foretage Desinfektion af alle Dyr, Heste osv., som passere Landgrænsen. Det vilde nemlig volde de Beboere, som jevnlig ere nødsagede til at passere Grænselinien, en overordentlig Ulempe, hvis denne Foranstaltning kun kunde udføres paa et enkelt Sted. Med Hensyn til de Foranstaltninger, der ere truffet for det Tilfælde, at Ulykken skulde bryde ind over Landet, skal jeg nævne, at der er udstedt et Cirkulære til samtlige Amtmænd, hvorved de i Henhold til § 8 i Loven af 1857 bemyndiges til at lade enhver Besætning, i hvilken der viser sig Kvægpest, nedslaa i dens Helhed. Ved Siden deraf ere alle Politimestre bleone anmodede om, saasnart der i deres Jurisdiktion maatte vise sig Tilfælde af mistænkelig Natur, sieblikkelig direkte ved Telegram at give Ministeriet Underretning deraf, idet Ministeriet har truffet Foranstaltning til, at en overordnet veterinar Autoritet med meget kort Barsek kan begive sig til Stedet, for at tage Ledelsen af de nødvendige Foranstaltninger i sin Haand. Skulde det være nødvendigt at træffe kraftigere Foranstaltninger, end Lovgivningen for Dieblicket tilraader — jeg sigter herved navnlig til Afsondring af visse Territorier osv., vil Indenrigsministeren, der i det Hele heber Thinget modtage den Forsikring, at han følger denne Sag med særdeles Interesse og er bestemt paa at træffe saa hurtige og energiske Foranstaltninger som mulig, ikke vilge tilbage for ved ekstraordinære Strid at søge saadanne Foranstaltninger satte i Værk.

Jeg vilde gjerne have sparet det høie Thing og mig selv for at komme tilbage til Spørgsmaalet under Nr. 13, der ikke hører til dem, som kunne interessere Thinget, og det saa meget mindre, som der tidligere har været ført temmelig vidtløftige Forhandlinger deraf. Sagen er paa Grund af de færegne Interesser, der ligge bagved de fremsatte Paaastande, og den Masse Oplysninger, der ere givne, men som ikke altid have været overensstemmende, kommen til at ligge saaledes for, at en Del af Thingets Medlemmer vanskelig vil kunne forstaa, hvorledes Sagen egentlig staar, og det saa meget mere, som det er mig klart, at Formanden for Forslagsstillerne (Clausen) heller ikke forstaa, hvorledes Sagen egentlig forholder sig. Efter at Finantsudvalget og Ministeren ifjor havde behandlet derine Sag sammen, og efter at de forskjellige Oplysninger, som vare indbente gennem Ministeriet, vare forelagte Finantsudvalget, som man til en Overenskomst, saaledes at man vilde bevilge en Sum paa Finants-

loven for at godtgjøre Interessenterne det forhøiede Bidrag til Digeanlægene, der var fremkommet ved, at Anlægssummen i en ikke ubetydelig Grad havde overstredet det først kalkulerede Beløb. Man var nemlig gaaet ud fra, at Digeanlægene kunde foretages for en Sum af 340,000 Kr., men senere tilkomne Omstændigheder — jeg skal saaledes nævne Overfømmelsen i 1874, en senere som nødvendig anset Forhøielse af Diget med en Fod over det Hele, og andre Omstændigheder — have gjort, at dette Beløb maatte forhøies, og at man antog, at en Sum af 518,000 Kr. vilde være fornøden for at fuldføre Digeanlægget. Det var Forskjellen mellem den Andel i Beføstningerne, som vilde komme til at paahvile Interessenterne efter den første Overflags-Sum, og den, der kom til at paahvile dem efter den sidste Overflags-Sum, som Udvalget i Forening med Ministeren blev enigt om at godtgjøre Interessenterne ved en Bevilling paa Finantsloven, i Forbindelse med det, de vilde faae fra Centralkomiteen, nemlig 24,000 Kr. Forskjellen andrager paa det Nærmeste 64,000 Kr., og den Sum, der skulde udredes gennem Centralkomiteen i Forbindelse med de 40,000 Kr., som bleve optagne paa Finantsloven, udgjorde altsaa de 64,000 Kr., hvorom Taleren er. Den Gang satte det ærede Udvalg som Betingelse for Udbetalingen af disse 40,000 Kr. dels, at Restbeløbet af den Sum, som fra Centralkomiteen var stillet til Dige-kommissionens Disposition, nemlig 32,000 Kr., sendtes tilbage til Centralkomiteen, da den ikke maatte anvendes paa Falkster, dels at de 40,000 Kr. ikke maatte udbetales, før den Del af Diget, som laa udenfor Lerklinten, var overleveret Dige-laget til Bedligeholdelse. Der var den Gang Forhold tilstede, som gjorde, at det stod uklart for Ministeriet og ligeledes maatte staa uklart for Thinget, hvilket Omfang Bestyttelsesarbeidet paa Lerklinten vilde tage. De tekniske Autoriteter vare ikke fuldstændig paa det Rene med, hvorledes denne Sag skulde tages, og Forholdet blev saa meget usikkrere, som man netop havde benyttet den Mangel paa Klarhed over, hvorledes man skulde sikke Lerklinten, som Motiv til at forlange yderligere Understøttelse fra Statskassen. Man havde nemlig til lagt de Foranstaltninger, som der skulde træffes, en større Betydning, end de nu virkelig vise sig at have, og man benyttede som sagt denne Omstændighed til derpaa at støtte sin Begjæring om yderligere Tilskud. Dette gjorde, at man under Forhandlingerne om Sagen maatte tage det Forbehold, at det skulde være Gjenstand for nærmere Underjøgelse, hvorledes man havde at forholde sig overfor Sikringen af Lerklinten, nemlig om der maatte være Anledning til at træffe videre Foranstaltninger end oprindelig paatænkt, for at ikke Beboerne skulde blive overbebyrdede. De Underjøgelse, som siden den Tid ere foretagne, have